

Élő Víz

2018. április 15.
Húsvét 3. vasárnapja

A találkozás öröme

A húsvéti örömhír szerint a feltámadt Krisztussal először azok az asszonyok találkozhattak, akik hajnalban a sírhoz mennek.

Ezt követően estefelé megjelenik az Úr annak a két tanítványnak, akik Jeruzsálemből Emmausz felé tartanak. Amikor ők felismerik az Urat a kenyértörés pillanatában, azonnal visszaindulnak Jeruzsálembe, hogy az apostoloknak beszámoljanak találkozásukról, élményükről.

Ezt a jelenetet folytatja a mai evangélium, amelyben a feltámadt Krisztus áll előttünk, aki megmutatja magát az apostoloknak. A találkozás, a megjelenés alkalmával az apostolok számára vi-

lágossá válik, hogy valóban az Úr támadt fel, őt láthatják megdicsőült testi alakban. Az Úr testén láthatják azokat a sebhelyeket, amelyek a keresztre feszítéskor keletkeztek. Láthatják, akár meg is érinthetik ezeket a sebeket, amelyek annak bizonyítékai, hogy valóban Jézus áll most előttük. Jézus feltámadt, dicsőséges teste azonban különbözik földi, emberi testétől, hiszen már nem vonatkoznak rá a fizikai törvények, képes ott is megjelenni, ahol az ajtó zárva van.

Az apostoloknak időre volt szükségük ahhoz, hogy félelmük megszűnjön és felébredjen bennük a találkozás öröme. Csak miután hallják az Úr szavát, miután láthatják sebeit és a szemük láttára eszik, jutnak el az örömről.

Adj nekünk lelkesedést!

Urunk, Jézus! Te légy az utunk, aki elvezetsz minket az Atyához! Te vezess minket a szegények és nélkülözők felé, hogy a te szereteted és irgalmad képviselői legyünk köztük.

Te adj nekünk erőt hitünk megéléséhez, megőrzéséhez, megvallásához és átadásához! Adj nekünk lelkesedést, amikor rólad teszünk tanúságot a világban! Alázattal, engedelmisséggel és hűséggel akarunk téged követni, aki az örök életre vezető út vagy számunkra és minden ember számára. Taníts meg engem arra, hogy téged érdemes várnom. Taníts meg engem arra, hogy ne azonnali eredményt várjak, hanem türelemmel várjam a te kegyelmed növekedését bennem.

Feltámadás

Jézus nem a földi életre támadt fel, azaz nem földi élete hosszabbodott meg. Ezt egyértelműen kiolvashatjuk a húsvéti evangéliumi beszámolókból, s ezt erősíti meg az apostolok tapasztalata és tanúságtétele is.

Nyilvános működése során Jézus három alkalommal támasztott fel halottat, tehát nagyon ritkák ezek a csodák. Feltámasztotta a zsinagógai előljáró, Jairus leányát, aki tizenkét éves volt. Feltámasztotta annak az özvegyasszonynak a fiát, aki Naim városában élt és öregségének egyetlen támogatóját veszítette el. És nem sokkal jeruzsálemi bevonulása előtt feltámasztotta barátját, Lázárt, aki Betániában élt testvéreivel, Máriával és Mártával. Őt négy nappal a halála után hívta vissza az életre.

A feltámasztott személyek mindhárom esetben a földi életbe tértek vissza, az Úr mintegy meghosszabbította evilági életüket, de később természetesen mindhárman meghaltak. Jézus feltámadása esetében nem erről van szó, még akkor sem, ha feltámadását követően még negyven napig láthatták őt, hiszen ebben a mennybemenetelig tartó negyven napban nem úgy élt, mint korábban. Jézus az örök életre támadt fel, a feltámadásban megdicsőült testet kapott és ezt mutatta meg néhány alkalommal a benne hívőknek. E jelenések azonban megszűnnek azzal, hogy az Úr a mennybe emelkedik, elfoglalja helyét Isten örök dicsőségében.

Jézus azt kéri az őt keresőktől, hogy mindig a mennyei Atya tetszését keressék és legfőbb szándékuk az örök élet elnyerése legyen.

Húsvét 3. vasárnapja	Hétfő	Kedd	Szerda	Csütörtök	Péntek	Szombat	Húsvét 4. vasárnapja
ApCsel 3,13-15.17-19 1Jn 2,1-5a Lk 24,35-48	ApCsel 6,8-15 Jn 6,22-29	ApCsel 7,51-8,1a Jn 6,30-35	ApCsel 8,1b-8 Jn 6,35-40	ApCsel 8,26-40 Jn 6,44-51	ApCsel 9,1-20 Jn 6,52-59	ApCsel 9,31-42 Jn 6,60-69	ApCsel 4,8-12 1Jn 3,1-2 Jn 10,11-18